

מסורת הש"ס

(א) סודות יגה (ב) וקח דין
סוכה כד"ה (ג) משה מ"ב מ"א,
(ד) חגיגה כב ע"ב וחגיגה כב,
מ"ב מ"א ע"ב, (ה) וקח
קדש (ו) ולקחנה ג"ה (ז) וקח
ח"ה (ח) שער ע"ב ע"ב (ט) וקח
הספסוף (י) וקח הספסוף
(כ) וקח חום יבמות ט"ז ד"ה
דלמא חום' (כא) שם ט"ז ד"ה
לחמא חום' (כב) וקח חום'
חגיגה כב ע"ב חמטין (כג) וקח
חום' סוכה מ"ב ד"ה נול חום'
חגיגה כב ד"ה שפחות חום'
חולין ט"ז ד"ה טמאה חום'
ע"ה ט"ז ד"ה שער

חום/ חיים

[illegible]

בא לו ריב"ז ואלתר לו אישי ב"

שבעת ימים פרק ראשון יומא

שבועת ימים קודם יו"כ מפרישין ל"ג. של עבודת יו"כ
אזנה כשריה אלף זו כדיליף בהוריות בפרק במד
דקדק (י"ב) דכתיב בני יום הכפורים וכפר הכהן אשר ימשח אותו.
ובגמרא (דף ה' א) מפרש להם מפרשין: **לששם פרהדרין**. כך שמה
ובגמרא (דף ה' א) מפרש להם נקראת כן:
ומפסיקין לו. ומזמנין כהן אחר
להיות כהן גדול תמחיו אם יאירע זו
פסול קרי או שאר טומאה המעכבין
מלבוש למקדש: **וכעז כיוס**. גבי
יו"כ כתיב בחשתי מות: **א"י**.
דחישת למיתה: **אין לדבר סוף**.

שובעת

ימים קודם יום הכפורים מפרישין כהן גדול ממביתו ללשכת פרהרדין ומתקנין לו כהן אחר תחתיו⁶ שמא יארע בו פסול י"ר יהודה אומר אף אשה אחרת מתקנין לו שמא תמות אשתו שנאמר יוכפר בעדו ובעד ביתו ביתו זו אשתו אמרו לו אם כן אין לדבר סוף: **ג' גמ'** חזן התם⁷ בשבעת ימים קודם שריפת הפרה היו מפרישין כהן השורף את הפרה ממביתו ללשכה שעל פני הבירה צפונה מזרחה ולשכת בית האבן היתה נקראת וזלמה נקרא שמה לשכת בית האבן שכל ממעשיה בכלי גללים בכלי אבנים ובכלי אדמה מאי מעמא כיון דטבול יום כשר בפרה⁸ דתנן בממזאין היו הכהן השורף את הפרה ויטבילין אותו להוציא מלבן של צדוקין ששהיו אומרים במעורבי השמש היתה נעשית תקינו לה רבנן כלי גללים כלי אבנים וכלי אדמה דלא ליקבלו שומאה כי היכי דלא ליזלוזלו בה מאי שנא צפונה מזרחה כיון דחמאית היא וחמאית מעונה צפונה וכתביב בה⁹ אל נכח פני אהל מועד תקינו לה רבנן לשכה צפונה מזרחה כי היכי דלהוי ללה היכרא¹⁰ מאי בירה אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מקום היה בחד הבית ובירה שמו ור"ל אמר כל המקדש כולו קרוי בירה שנאמר ה'בירה אשר הכינותי מנא הני מילי א"ר מנומין בר חלקיה א"ר מחסיא בר אידן א"ר יוחנן אמר קרא כ'אשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר עליכם לעשות אלו מעשי פרה לכפר אלו מעשי יום הכפורים בשלמא כוליה קרא בפרה לא מתוקם לכפר כתיב ופרה לאו בת כפרה היא אלא אימא כוליה קרא ביום הכפורים כתיב אמרי יליף צוה צוה כתיב הכא צוה ה' לעשות וכתביב התם¹¹ וזאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר מה להלן פרה אף להלן פרישה פרה ומה כאן פרישה אף להלן פרישה ואימא

הכלים מקדשים ואפילו בכלי נגלים כו' ואדרבה הם משמע דטפי פשטא לו דנשאר כלים מקדש
איתערך ליה לאשמועינן דע"כ דלאו כלים מיקרו לענין טומאה מ"מ הם כלים לענין קידוש
ורמא שנה צפונה מרחוק. וא"ת אמאי לא היו מפרשין נמי כ"ג לפני יוה"כ לנשכח זו שעל פני הני

בית אבן כי היכי דנהייה לה היכרא שכל מנשיה ככלי אצנים ואי הוו מפרשי נמי להדיא לשא
לפרה אי נמי ויל משום דל"ג ציוריה פירשוה לקדושה שכל עניניהו לפנים ולפני ולפנים היו מפרשים
פירוש שנעשים מחוץ דבר המשמש פירשוה על פני הכירה שחון לעשרה **אלמא** אימא בוצי
ספרה דאי כוליה קרי ציוריה כתיב אס ק לעשות להה י ויל דשקלא דעורר תקמקס דמרייהו אצנים
ספרה דקרבנות ואי לא כתב אלף לעשות ה"א לא פרה להכי כתב מרייהו לשמועין דא

היה צוה ה' לעשות, ואמר ר' משנים קרא בינים ובכפרים כהנים, אם יקראו

(א) זאת לדעת כי רוב ההנחות שהונחו הנה בהתאם לקוחות מספר שית יתכן גם לפעמים החלטות הדגורים הנה לא כפי נשתחשטו כגמ', והנה כפי נשתחשטו ד"י או כ"י]. (ב) [לפנינו הג' ומזין עליו כל ז' הימים מכל הנחות שהיו שם וכו'].

ב.

א א מ"י פ"א מהלכות יוה"כ
הלכה ג סמג עשין רע:
ב ב מ"י פ"ב מהלכות פרה
הלכה א ג ג סמג עשין
לג:
ג ג מ"י פ"א שם הלכה יד:

תורה אור השלם

- וְהִדְרִיק אֶת פִּי
וְהִשְׁתָּא אֶשֶׁר לוֹ וְכִפֹּר
בְּעֵד וּבְעֵד בֵּיתוֹ:
וְיָרֹא לוֹ
2. וְלֹקֵחַ אֲלֵיכֶם הֶבְרָה
מִקִּדְשׁוֹ בְּאֶצְעֵיכֶם וְהָיָה אֵל
נֹכַח עֵינֵיכֶם מִן הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה
שִׁבְעָה פַעַמִּים: מְבֹרָכִי שֶׁ
3. לִשְׁלֹמֹה בֶן מִן לִבְכֹּ
שָׁלֵם לְשִׁמּוֹר מִן חֻטֵּי
עֲוֹנוֹתָיו וְחֻקֵּי וְלַעֲשׂוֹת
הַכֹּל וּלְבָנוֹת הַבְּרִיהָ אֲשֶׁר
הָיְתָה:
דְּבָרֵי הַיִּמִּים אֶת כֹּס
4. בְּאֶשֶׁר יִשְׁתֶּה בְּיוֹם הָאֵל
צֹה"ה לַעֲשׂוֹת לִכְפֹּר
5. עֲלֵיכֶם:
וְאֵת חֻקֵּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
צֹה"ה לִכְפֹּר אֶת אֵלֵינוּ
6. שְׂדֵאֵה לִחְסֹר אֲדָר אֵין בִּי
7. אֲדָר תִּמְיִמָה אֲשֶׁר אֵין בִּי
עוֹל אֲשֶׁר לֹא עָלָה עֲלֵיךָ
8. מְבֹרָכִי שֶׁ
עוֹל

גליון הש"ס

רש"י ד"ה בלי גללים צמח
בקר. וכ"כ רש"י שבת נח ע"ה
ד"ה בלי. אבל בשנה דף טו
ע"ג כתב רש"י גללים שיש
תום' ד"ה להוציא וכו'
דמגידים מדרס לחמשת
כדפרישית. ע"י ונחמס דף ח
ע"ג תום' ד"ה שריפה:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כאשר יו'
כאשר עשה לזה לפשות
לדורות:

מוסף רש"י

שבעת ימים. הן מסכת
מירי נסדר יום הכפורים
(לקמן יד:) דכל מסכת זו
כמנהג אחר, שעסקיה כולה
נסדר כמות שכן הפסוקים
סדורין והולכין (לקמן יח:).
אף אשה אחרת מתקנין
לו. מומין לכהן גדול נסדר
יום הכפורים (סוכה דף).

רבינו חננאל

שבעה ימים קודם ליום המפורסם מפרשיש כהן גדול מביתו כול' וזהו גתם כנסת סדר תחילת סרק ג' שבעה ימים קודם לשפוט הסדר מפרשיש כהן הגדול הסדר מביתו ולשכנה שעל גלן כיוון כול' פיוסד כהן גדול כלי אמנים כלי ארמס, שאלו הספר כבשכסן שאינן מקבילין

המקדש פירוש שאינן כלי חרש. טוסמא דרומי קראת חטאת לשמ' עוררת כלי ישראל

המקדש למי דת חטאת האמט רבי יוחנן מקום חיל הבה חטאת ביהרש פשו.

מקדש הני מילי שצורכין להפריש כהן גדול כהן השופר

מקדש וכן [כאן] חיל השופר חילב בחיורא כאשר עשה ביה

היה צוה ה' לעשות, ואמר ה' מש[מ]תה דר' יוחנן לעשות אילו מעשה פרה לכפר אילו מעשה [יום ה] [פ]ורים. ואימא כוליה קרא כיום הכפורים כתיב, אמ' יליף צוה צוה, כתיב הכא צוה ה' לעשות וכתיב חם כפרה זאת חקת התורה אשר צוה ה' כול.

[illegible]

סי' טסחאזות דרי' או כריי'. (ב) (לפנינו הני' ומזין עליו כל' ד' הימים מכל הטאות שהיו שם וכו').